

VALÉRIA OSZTATNÁ TRI ZLATÉ RUŽE

VYDALO MEA2000 o.z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené.

ISBN 978-80-89515-05-9

VALÉRIA OSZTATNÁ

Tri zlaté ruže

Autorka: Valéria Oszatná

Grafická a technická spolupráca: Tomáš Lackó, Kristian Kitlei

Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia

© Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-89515-91-2

Predslov.....4

Venovanie.....5

PRVÁ ČASŤ – Katarína a dieťaťko6

Jeden nudný deň 6

Útek 20

Malé dievčatko 34

Nešlo to inak 44

Návšteva 49

DRUHÁ ČASŤ – Matka a dcéra .. 60

Život v rodine	60
Kruté fakty	64
Hľadanie minulosti	68
Stretnutie	71
Priateľky na život a na smrť	82
Tri zlaté ruže	87
Rozlúčka.....	98
Opätovné stretnutie	105
Navždy spolu.....	116

Predslov

Tento príbeh zachytáva udalosti z podsvetia, upúta mládež i dospelých svojou zaujímavosťou a strhujúcim príbehom.

Život je krásny, no treba sa ho naučiť žiť. Nič nedáva zadarmo, každú štipku treba vykúpiť bolesťou a utrpením a preto je hodno žiť!

Nikdy neviete čo dokážete, kým to neskúsíte.

V živote treba o všetko bojovať: lásku, priateľstvo, radosť i žiaľ. O všetko. Život je krásny, len jeho krásy treba objaviť, netreba sa ho báť. Dnes možno plačeš, no zajtra sa budeš smiať. Život sú víťazstvá a prehry samé, život je ten, čo občas klame. Je to hŕstka zlomených ruží, kde namiesto rosy padajú slzy.

No aj, keď máte tie najťažšie chvíle svojho života pred sebou, nikdy nepostojte! Ved' aj chybný krok je dôkazom toho, že kráčate!

Nehľadajte motto svojho života, lebo on vám aj tak napíše iné. Ved' nie mi, ale život píše romány a láska ich len ilustruje.

(autorka)

Venovanie

Túto knihu venujem tým, ktorí ma pri písaní podporovali
a pomáhali mi. Bez nich by táto knižka nevznikla.

Ďakujem Vám.

(autorka)

PRVÁ ČASŤ – Katarína a dieťaťko

Jeden nudný deň

„Zase jeden nudný deň.“ - pomyslela si Katarína Golmanová. Mala pätnásť rokov a v jej živote sa nedialo nikdy nič nového. Vždy to isté: o siedmej cez týždeň vstávať, naraňajkovať sa, pozdraviť rodičov, vlastne matku, lebo Andy je jej nevlastným otcom, ísť do školy, domov, obed, učenie, večera, ísť spať. Ani televízor sa jej nechcelo pozerat'. Vždy cítila tie hnusné pohľady, akými sa na ňu pozeral Andy. Vždy ten nudný stereotyp a strach z Andy. Strach, ktorý sála z jeho očí. Nikdy nebol zlým človekom, ale nikdy sa ani nesprával tak ako teraz. Odkedy mala Katy trinásť rokov, začala sa zaokrúhľovať, nadobudla ženské tvary a stala sa ženou, odvtedy sa Andy zmenil.

Tie jeho pozorovania trvali už dva roky.

Keď mala Katy šesť rokov, pri autohavárii jej umrel otec.

Bol mladý a aj jej matka.

Mala ledva dvadsaťpäť rokov a túžila po chlapskom pohladení. A Katy chýbal otec. Matka sa s ním zoznámila na nejakom zasadaní podniku pracovníkov, kde pracovala ako sekretárka. Raz si ho priniesla domov.

Andy si od prvej chvíle malú obľúbil a i Katy sa veľmi zapáčil. O dva roky neskôr sa stal jej otcom. Všade chodili spolu a Katy si na neho veľmi zvykla. Nahradil jej otca. Všetky nikdy na svojho vlastného nezabudla, ale Andyho mala i napriek tomu veľmi rada.

A teraz? Teraz má len strach. S Andym sa ani nerozpráva a s matkou prehodí tiež len pár viet.

Obliekla sa a zišla dolu. Bola streda a od zajtra sa mali začať letné prázdniny. Dnes mala dostať svoje prvé vysvedčenie.

Pozdravila sa rodičom, no neunikol jej Andyho pohľad, ktorým si ju premeriaval.

Mala na sebe krátku koženú sukňu a pril'ahlé tričko, ktoré zdôrazňovalo jej prednosti. Andy na ňu žmurkol:

„Tak, dnes máš ten svoj veľký deň. Dúfam, že si sa dobre učila, dúfam, že prinesieš domov nejaké to celkom dobré vysvedčenie.“

Katy neodpovedala. Ešte prednedávnom sa musela smiať na jeho americkom prízvuku, ale teraz si už zvykla.

„Vieš čo?“ - pokračoval Andy.

„Ak nebudeš mať ani jednu trojku, dostaneš odo mňa pekný darček. Dobre?“

„Dobre.“ - odpovedala Katy a pobrala sa do školy.

Keď sa vracala domov zo školy, bola veľmi zvedavá na darček, ktorý jej Andy sľúbil.

„Nie je ani taký zlý.“ - pomyslela si.

Otvorila dvere.

„Mami, mami! Nemám ani jednu trojku. Andy, kde je môj darček?“

„Ahoj Katy.“ - pozdravil ju Andy.

„Ahoj. Nemám ani jednu trojku. No čo povieš, nie som šikovná?“

„Určite, že si. Ved' som to netvrdil vždy?“

„Kde je mama?“

„Išla do roboty. Zavolali ju. Nejaký súrny prípad. Vieš, šéf jej dáva aj nadčasy.“

Išli hore schodmi do Katynej izby. Už ledva čakala, kedy si sadne. Bola veľmi unavená, vonku svietilo slnko, ale jej sa nikde nechcelo ísť.

„Kedy príde domov?“

Andy zastal vo dverách.

„Neviem, asi okolo tej piatej, šiestej. Nepovedala mi.“

„No, dovtedy mám ešte päť hodín času. Pôjdem sa prezliecť a idem sa von opaľovať.“

„Nedala by si zmrzlinu?“

„Ale áno.“

„Tak kým sa ty prezlečieš do plaviek, ja zatiaľ donesiem zmrzlinu z obchodu. Dobre?“

„Dobre. Ale nech ti to netrvá veľmi dlho, lebo mi je veľmi teplo.“ - zaprosíkala.

Andy odišiel. Počula, ako sa za ním zatvorili dvere.

„Dnes je voľajako milý.“ - hovorila si, keď sa prezliekala.

Slnko krásne svietilo. Katy mala perfektnú postavu po matke. Lahla si na slnko a zatvorila oči. Rozmýšľala nad svojím životom, nad tým, aké by to bolo, keby k nej bol Andy stále takýto milý, keby sa k nej správal ako ozajstný otec a neprenasledoval ju pohľadom. Snívala o ozajstnom živote s ozajstnými rodičmi, s chlapcom, ktorý by ju nadovšetko miloval. Snívala s otvorenými očami. Práve prichádzal Andy. Keď ju zbadal, podlomili sa mu kolená. Tak, ako tam ležala na slnku, vyzerala ako bohyňa krásy. Podobala sa na matku, ale predsa bola iná. Bola čistá, nevinná. Mala na sebe polovičné plavky – bikiny, ktoré odhaľovali jej zamatové telo.

„Tu sú tie zmrzliny.“ - povedal Andy s neskrývajúcim údivom.

„Ale si opeknela.“

„Ďakujem, že si to všimol až teraz. Ocko.“ - dodala.

Andy sa na ňu usmial, pohladil ju po líci a potom obaja zjedli zmrzlinu.